

Dominik Dryja

Ś.P.
KS. ABP ZYGMUNT ZIMOWSKI
(1949-2016)¹

Zygmunt Zimowski urodził się 7 kwietnia 1949 r. w Kupieninie, na terenie parafii Mędrzechów, w diecezji tarnowskiej. Jego rodzicami byli Stanisław i Maria z domu Nowakowska. Sakrament chrztu świętego otrzymał 8 maja 1949 r. w kościele p.w. NMP Królowej Polski w Mędrzechowie. W latach 1956-1963 uczęszczał do szkoły podstawowej. Następnie kontynuował naukę w Liceum Ogólnokształcącym im. Tadeusza Kościuszki w Dąbrowie Tarnowskiej. Formację seminaryjną rozpoczął w 1967 r. Gdy rozpoczynał ostatni rok studiów seminaryjnych, Jerzy Ablewicz, biskup tarnowski, jako hasło roku formacji, wyznaczył słowa Chrystusa: „Nie przyszedłem, aby mi służono, lecz aby służyć”. Te słowa po latach stały się biskupim zawołaniem bp. Zimowskiego. Świecenia prezbiteratu przyjął 27 maja 1973 r. z rąk bp. J. Ablewicza. Mottem swej kapłańskiej posługi, zapisa-

KS. MGR DOMINIK DRYJA – student prawa kanonicznego, Instytut Prawa Kanonicznego, Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II; e-mail: dominik@dryja.eu

Information about Author: Rev. DOMINIK DRYJA – student of canon law, Institute of Canon Law, Faculty of Law, Canon Law and Administration at the John Paul II Catholic University of Lublin; e-mail: dominik@dryja.eu

¹ Opracowano na podstawie czasopisma parafii Katedralnej p.w. Opieki Najświętszej Maryi Panny w Radomiu „Głos Mariacki”, wydanie specjalne po śmierci ks. abp. Zygmunta Zimowskiego, wydawca: Kuria Diecezjalna w Radomiu, 19 lipca 2016 r.

nym na obrazku prymitywnym, ks. Zygmunt uczynił słowa: „Idę, Panie, aby Ci służyć w ubogich i cierpiących”.

Po święceniach został mianowany wikariuszem parafii pw. Św. Elżbiety w Starym Sączu. W 1975 r., po dwóch latach posługi, został skierowany, na studia specjalistyczne z zakresu teologii dogmatycznej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Tam, w 1977 r. uzyskał licencjat z teologii na podstawie rozprawy pt. „Pneumatologiczny wymiar Kościoła w «Lumen Gentium»”. Pracę licencjacką przygotował pod kierunkiem późniejszego abp. Alfonsa Nossola, dla którego z kolei była ona pierwszą pracą licencjacką, którą prowadził. Następnie, zgodnie z wolą bp. Ablewicza, kontynuował studia na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Leopolda Franciszka w Innsbrucku. Wyjazd do Austrii opóźnił się, ponieważ władze państwowe uzależniły wydanie paszportu od zgody na współpracę z komunistycznym reżimem. Ks. Zimowski zdecydowanie wyrażał sprzeciw wobec takiej praktyki. O jego determinacji i złośliwości władz świadczy fakt, że aż dwanaście razy zgłaszał się po odbiór paszportu. Ostatecznie dopiero 1 października 1975 r. wyjechał do Innsbrucka i zamieszkał w „Canisianum” – kolegium, w którym mieszkali studenci z całego świata. Ten etap studiów zakończył 18 grudnia 1982 r. uzyskując doktorat z teologii dogmatycznej, na podstawie rozprawy pt.: „Der Einfluß der Konzilsväter des Ostens und der orthodoxen Beobachter auf die Theologie von «Lumen Gentium»” [„Wpływ Soborowych Ojców Wschodu i Obserwatorów prawosławnych na teologię «Lumen Gentium»], napisanej pod kierunkiem ks. prof. Raymunda Schwagera SI.

W dniu 1 lutego 1983 r. rozpoczął pracę w Kongregacji Nauki Wiary. Prefektem tej dykasterii był wówczas kard. Joseph Ratzinger, późniejszy papież Benedykt XVI. W latach 1983-1990 ks. Zimowski posługiwał także duszpastersko w rzymskiej parafii pw. Matki Bożej Dobrej Rady. Z kolei od 1 listopada 1991 r. do czasu nominacji biskupiej pełnił posługę kapelana w Domu Macierzystym Sióstr Benedyktynek Wyna-

gradzających Najświętszemu Obliczu Chrystusa Pana w Bassano Romano, oddalonym prawie 50 km od Rzymu. Udawał się tam w każdą niedzielę, a po Mszach św. zanosił Komunię św. i odwiedzał chorych mieszkających w okolicznych pensjonatach. Dnia 14 kwietnia 1988 r. został wyróżniony tytułem kapelana Jego Świątobliwości, a 10 lipca 1999 r. obdarzono go godnością pralata honorowego.

W czasie pracy w Watykanie był postulatorem w Kongregacji do Spraw Kanonizacyjnych przy procesach Sług Bożych: Karoliny Kózkówny i ks. Romana Sitki – z diecezji tarnowskiej, oraz Marii Julity Ritz – z diecezji Würzburg w Niemczech. Podejmował też pracę nad przygotowaniem „Katechizmu Kościoła Katolickiego”, zwłaszcza jego polskiego wydania. Współpracował z redakcjami „L’Osservatore Romano”, „Niedzieli”, „Rycerza Niepokalanej”, oraz z Radiem Watykańskim. Ks. Zygmunt podjął starania, aby w rodzinnym Kupieninie powstał Dom Radosnej Starości im. Jana Pawła II i kaplica pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła. W tej kaplicy, poświęconej 2 sierpnia 1990 r. został umieszczony dzwon o imieniu Zygmunt. Poświęcenia Domu Radosnej Starości dokonał w 1994 r. kard. Fiorenzo Angelini, przewodniczący Papieskiej Rady do Spraw Służby Zdrowia i Duszpasterstwa Chorych.

Po tragicznej śmierci bp. Jana Chrapka w dniu 18 października 2001 r., w Wielki Czwartek 28 marca 2002 r. Jan Paweł II mianował ks. Zygmunta nowym biskupem radomskim. Uroczysta konsekracja biskupia i ingres odbyły się 25 maja 2002 r. w katedrze Opieki Najświętszej Maryi Panny w Radomiu. Głównym konsekratorem był kard. Ratzinger – prefekt Kongregacji Nauki Wiary, a współkonsekratorami: abp Józef Kowalczyk, nuncjusz apostolski w Polsce i bp Edward Materski, emerytowany biskup radomski. W homilii kard. Józef Glemp, Prymas Polski, zaznaczył, że uroczystość udzielenia sakry biskupiej bp. Zimowskiemu jest pierwszą konsekracją biskupią w Polsce w XXI w. Zapewniał także: „Przyjmujemy [...] biskupa Zygmunta Zimowskiego z naszym brater-

skim otwartym sercem [...] tak w diecezji, jak i w Episkopacie, jako przedstawiciela nowego pokolenia biskupów XXI wieku”.

Abp Zimowski czynnie uczestniczył w pracach Konferencji Episkopatu Polski. Był członkiem Rady Konferencji Episkopatu Polski do Spraw Ekumenizmu. Od października 2007 r. do 2009 r. wchodził w skład Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski. Dnia 28 listopada 2002 r. został wybrany przewodniczącym Komisji Nauki Wiary. Był również członkiem Zespołu do Spraw Kontaktów z Polską Radą Eku-
meniczną i Zespołu Biskupów do Spraw Duszpasterskiej Troski o Radio Maryja. 6 marca 2008 r. został wybrany przewodniczącym Komisji do Spraw Polonii i Polaków za granicą oraz delegatem Konferencji Episkopatu Polski do Spraw Duszpasterstwa Emigracji Polskiej. Tę funkcję pełnił do 31 grudnia 2009 r.

Abp Zimowski prowadził wykłady w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w radomskim Instytucie Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Dzięki Jego inicjatywie powstało przy Instytucie Teologicznym UKSW w Radomiu 27 marca 2008 r. Centrum Myśli Benedykta XVI. Przyczynił się również do zorganizowania w Radomiu w dniach 20-21 maja 2006 r. Międzynarodowego Sympozjum pod hasłem „Cooperatores Veritatis” Benedyktowi XVI. W dniach 16-17 maja 2009 r. dzięki poparciu abp. Zygmunta odbyło się w Radomiu Międzynarodowe Sympozjum „Deus Fons Vitae”.

Dnia 30 czerwca 2008 r. za podejmowaną od lat działalność naukową na rzecz dialogu ekumenicznego otrzymał doktorat *honoris causa* Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. 27 lutego 2012 r. został odznaczony medalem Bene Merenti za twórczy wkład w kształtowanie polskiej teologii i rozwój Polskiego Towarzystwa Teologicznego. Abp Zimowski był też członkiem Polskiego Towarzystwa Mariologicznego. 16 stycznia 2007 r. został przyjęty na Jasnej Górze do grona konfratrów zakonu paulińskiego. Z kolei 8 listopada 2008 r. wręczono mu, przyznany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Ka-

czyńskiego, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Prezydent Andrzej Duda 9 listopada 2015 r. w siedzibie Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej przy Stolicy Apostolskiej wręczył mu Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. W przeddzień tego wydarzenia, przy grobie św. Jana Pawła II, abp Zygmunt przewodniczył i wygłosił homilię w czasie Mszy św., w której uczestniczył Prezydent Duda. Od 4 września 2007 r. abp Zimowski był członkiem honorowym Stowarzyszenia Kanonistów Polskich.

Ojciec Święty Benedykt XVI dnia 18 kwietnia 2009 r. mianował go arcybiskupem i przewodniczącym Papieskiej Rady do Spraw Służby Zdrowia i Duszpasterstwa Chorych, zachowując tytuł emerytowanego biskupa radomskiego. Jako „minister zdrowia” kilkakrotnie brał udział w spotkaniach agend ONZ, dwukrotnie był legatem papieskim na obchody Światowego Dnia Chorego, uczestniczył w kolejnych sesjach Synodu Biskupów. Podejmował także wiele innych inicjatyw.

Aktywnie uczestniczył również w pracach innych dykasterii Stolicy Apostolskiej: Benedykt XVI mianował go 20 kwietnia 2011 r. członkiem Kongregacji do Spraw Kanonizacyjnych, a 2 lipca 2012 r. Kongregacji do Spraw Biskupów.

W grudniu 2014 r. dowiedział się o postępującej chorobie nowotworowej. Na kilka dni przed śmiercią do abp. Zygmunta zadzwonił papież emeryt Benedykt XVI, a w dniu śmierci papież Franciszek.

Abp Zimowski zmarł 12 lipca 2016 r. w Dąbrowie Tarnowskiej.

Na uroczystości pogrzebowej w dniu 19 lipca 2016 r., której przewodniczył kard. Stanisław Dziwisz, zebrali się kardynałowie, arcybiskupi i biskupi z Polski i zagranicy, wraz z nuncjuszem apostolskim w Polsce Celestino Migliore, a także wielu kapłanów, osoby życia konsekrowanego i wierni świeccy. Został pochowany w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej w katedrze radomskiej.

R.I.P.